

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecător A. Cucerescu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători M. Guzun, I. Cotruță și L. Pruteanu)

ÎN C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Răzmeriță Victor,
în cauza civilă în procedura contencioasă la cererea de chemare în judecată
înaintată de Răzmeriță Victor împotriva Universității de Stat din Moldova cu
privire la restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului ratat și repararea
prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care
s-a respins apelul declarat de Răzmeriță Victor și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16 mai 2017,

C O N S T A T Ă :

La 07 februarie 2017, Răzmeriță Victor a înaintat o cerere de chemare în
judecată împotriva Universității de Stat din Moldova (f.d. 3), solicitând repararea
de către Universitatea de Stat din Moldova a prejudiciului moral și material cauzat,
inclusiv sub forma sporului la salariu pe care nu l-a primit în ultimii trei ani și
jumătate.

În motivarea acțiunii, Răzmeriță Victor a susținut că la 01 iulie 2013, a fost
angajat în cadrul Universității de Stat din Moldova în funcția de electrician.

A relatat că toți colegii săi electricieni, inclusiv cei angajați mai târziu,
beneficiază de sporuri în quantum de jumătate din salariu.

A raportat că nu primește un asemenea spor din motiv că șeful îl persecută și

îl discriminează, amenințându-l cu scrierea unei cereri de demisie.

La 28 februarie 2017, Răzmeriță Victor a depus o cerere (f.d. 18) prin care a modificat obiectul acțiunii, solicitând:

- (1) restabilirea la locul de muncă, începând cu data de 07 februarie 2017;
- (2) încasarea în beneficiul său, din contul Universității de Stat din Moldova, a salariului ratat în sumă de 26 818 lei (perioada 01 iulie 2013 – 07 februarie 2017); și
- (3) încasarea în beneficiul său, din contul Universității de Stat din Moldova, a sumei de 3 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 16 mai 2017 (f.d. 52; 56-59), s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

La 12 iunie 2017, Răzmeriță Victor a depus o cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 54-55), solicitând:

- (1) casarea integrală a acesteia; și
- (2) emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 (f.d. 76; 77-82):

- (1) s-a respins apelul declarat de Răzmeriță Victor; și
- (2) s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 16 martie 2018, Răzmeriță Victor a depus o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 87-88), solicitând:

- (1) casarea integrală a acesteia; și
- (2) trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, Răzmeriță Victor a invocat că nu a fost asistat de un avocat, deși, fiind șomer, a solicitat asistență juridică.

A indicat că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor criticilor aduse, și anume asupra faptului că prima instanță a încălcat termenul de examinare a litigiului de muncă, iar Universitatea de Stat din Moldova a depus referința cu încălcarea termenului legal.

De asemenea, a declarat că nu a fost efectuată expertiza grafologică a cererii de demisie, care ar fi demonstrat că scrisul nu îi aparține.

La 07 mai 2018, Universitatea de Stat din Moldova a depus, prin intermediul avocatului Agachi Tatiana, o referință (f.d. 98-101), solicitând respingerea recursului.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Răzmeriță Victor împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge în mod unanim la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă stipulează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului

de declarare prevăzut la art. 434.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că Răzmeriță Victor a recepționat decizia integrală a instanței de apel nu mai devreme de 22 ianuarie 2018 (f.d. 95), declararea recursului la 16 martie 2018 s-a produs cu respectarea termenului stipulat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă statuează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la

alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză și că acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, neîncadrându-se astfel în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate, completul va considera inadmisibil recursul declarat de Răzmeriță Victor.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Răzmeriță Victor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

judecători

Dumitru Mardari

Luiza Gafton